

JONA - PROFETEN SOM GUD "TVINGADE"

Jag läste nyligen profeten Jona, och det slog mig på riktigt hur annorlunda Guden i Jonas bok är från den (av)gud som tillbes idag bland bekännande kristna.

Den Allsmåktiga Guden i Jonas bok får sin vilja igenom utan egentlig hänsyn och väntan på Jonas vilja! Är inte det raka motsatsen till (av)guden som är så vanlig idag? Dagens (av)gud är ju frustrerad, ledsen och besviken över att människor inte väljer honom? Och han väntar istället själv hjälplöst (och nagelbitandes?) på människors suveräna "allsmåktiga" viljebeslut.

Hur börjar boken om Jona?

Jona 1:1

HERRENS ord kom till Jona, Amittajs son. Han sade:

"Stig upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika mot den, ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte."

*Men Jona steg upp för att **fly** till Tarsis, **bort från HERRENS ansikte**. Och han for ner till Jafo och fann där ett skepp som skulle gå till Tarsis. Han betalade för resan och steg sedan ombord för att fara med dem till Tarsis, **bort från HERRENS ansikte**.*

***Men HERREN** sände en stark vind ut över havet, och en våldsamt storm uppstod och skeppet var nära att krossas.*

1. Antyder något i texten att Jona sökte Gud, valde Gud eller ville ha med Gud att göra? Nej, vi läser tvärtom att det är Gud som har utvalt Jona till att predika för Nineve. Det är Gud som söker och kallar Jona - inte tvärtom.

2. Hur reagerar Jona? Han väljer att fly bort från Gud och sin kallelse. Han vill inte följa Gud.

3. Hur reagerar då Gud på detta? Blir Han frustrerad, ledsen och besviken? Väntar Han nu hjälplöst på Jonas egen beslutsamma vilja - eftersom Han inte av kärlek "tvingar sig på" någon? Accepterar Han Jonas "självständiga" val och vilja? Nej, Gud "jagar" istället Jona!

Sjömännen på båten blev rädda och började skälla ut Jona, eftersom han berättat att han flydde från Gud:

Jona 1:10

*And the men were terrified with fear and said to him, **What is this you have done?** For the men knew that he was **fleeing from before the face of Jehovah, because he had told them.***

Jona 1:12

Då svarade han dem: "Tag och kasta mig i havet, så skall havet bli lugnt. Jag vet att det är för min skull som denna starka storm har kommit över er."

Istället för att vända sig till Gud så ber Jona att sjömännen ska kasta honom i sjön. Jona verkar förbli trotsig, och dör hellre i stormen än ber Gud om förlåtelse. Men sjömännen fruktade Gud och bad om nåd. De ville inte kasta Jona överbord innan de hade bett Gud att inte räkna det som mord - Jona hade ju erkänt att han syndade mot Gud genom att fly.

Jona 1:14

*Då ropade de till HERREN och sade: "HERRE, låt oss inte gå under för den där mannens skull och låt inte oskyldigt blod komma över oss, för du, HERRE, **har handlat efter din vilja.**"*

Sedan tog de Jona och kastade honom i havet. Då lade sig havets raseri.

Och männen greps av stor fruktan för HERREN, och de offrade slaktoffer åt HERREN och avlade löften.

Gud handlade efter sin vilja! Han väntade inte på Jonas vilja. Vissa skulle nästan kalla detta för "tvång", men de som fruktar Gud kallar det för nåd! Om en fader verkligen vill sitt barns bästa så kommer han många gånger göra saker som direkt går emot barnets egen (naiva lilla) vilja. Detta är kärlek och nåd - inte "tvång"!

Tack Gud att Han "griper in", hindrar och stoppar oss i vår dårskap. Han tuktar sina utvalda och "dödar" deras egen vilja - för att lära dem att enbart underordna sig Hans vilja. Tack Gud att Han inte utlämnar alla att följa sin egen korrupta, syndfulla och rebelliska vilja - utan istället böjer ner stolta syndare att bli ödmjuka inför Hans Heliga Fullkomliga Rätta Vilja.

Stormen på sjön var ingen tillfällighet. Det var inte Guds sätt att "sura" över att Jona försökte trotsa Honom. Nej, Gud använde stormen för att nådigt tukta Jona, och för att lära honom (och oss) att ingen kan "fly" från Gud och Hans vilja! Gud hade redan innan ordnat och bestämt (appointed) en stor fisk att svälja Jona:

Jona 1:17

And Jehovah had appointed a great fish to swallow Jonah.
And Jonah was in the belly of the fish three days and three nights.

Det var när Jona var i fiskens mage som insåg hur liten han (och hans vilja) var. Det var i fiskens mage som han insåg hur skört hans liv var. Han insåg att Gud är Räddaren och det enda hoppet! Han insåg att Gud har all makt och kontrollerar allt. Jona ropar till Gud i tro och vet att Gud skall rädda Honom och fullfölja sin vilja med honom, nämligen att han ska profetera för staden Nineve:

Jona 2:4

Du kastade mig i djupet, mitt i havet, och strömmar omslöt mig, alla dina brottsjör och vågor svepte över mig.

Jag tänkte: Jag har drivits bort från dina ögon.

Men jag skall åter få skåda ditt heliga tempel...

...Till bergens grund sjönk jag ner, jordens bommar slöts för evigt bakom mig. **Men du** förde mig levande upp ur graven, HERRE, min Gud.

Lägg märke till att Jona säger att det var Gud som kastade honom i djupet! Jona insåg alltså att även fast det var sjömännen som kastade honom i sjön, så var det ändå Gud som låg bakom allt. Gud är Allsmäktig.

I fiskens mage så tackar Jona Gud för Hans tuktan, nåd, förlåtelse och räddning - och Han ropar de välkända orden: "*Salvation is of the LORD!*"

Jona 2:9

*But I will sacrifice unto thee with the voice of thanksgiving;
I will pay that that I have vowed. **Salvation is of the LORD.***

And the LORD **spoke** unto the fish, and it **vomited out** Jonah upon the dry land.

Herren räddade Jona och beordrade fisken att spotta ut Jona på land. Och den här gången hade Jona lärt sig att Guds vilja inte är "tvång" - utan sann frihet och nåd:

Jona 3:1

HERRENS ord kom för andra gången till Jona. Han sade:

"Stig upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika för den det budskap jag ger dig."

Då steg Jona upp och begav sig till Nineve enligt HERRENS ord...

Världen och allt skapat tillhör Gud. Han är den ende som är fri eftersom Han är Gud och alltid gör det som är gott och rättfärdigt (Han kan inte synda). Frihet är inte att kunna göra både gott och ont. Med en sådan definition av frihet så är ju inte ens Gud själv fri!

Nej, sann frihet är att (av Guds nåd) alltid tjäna och vara underställd Gud och Hans Heliga vilja. Han är Gud, Herre, Kung och Skapare!

Amen.

[www.NyaTestamentet.nu]